

תת"ע 1710/02/22 - מדינת ישראל נגד קאיד אבו קוידר

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 1710-02-22 מדינת ישראל נ' אבו קוידר
בפני כבוד השופט הבכיר אלון אופיר

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד מורן אטיה

נגד
קאיד אבו קוידר
ע"י ב"כ עוה"ד אבו קוידר נואף

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגת רכב בעודו פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה.

בהתאם לעובדות כתב האישום, נפסל הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על ידי בית משפט השלום לתעבורה באשקלון בשנת 2014 (גזה"ד הוגש וסומן ת/1), ודבר הפסילה הודע לו ביום 26.1.2014.

הנאשם **לא כפר** בעובדה כי היה פסול לנהיגה ביום 10.1.22 בסמוך לשעה 21:43 עת טענו שוטרים כי ראו אותו נוהג רכב על כביש 25, **ולא כפר** בעובדה לפיה דבר הפסילה הודע לו ביום 26.1.14.

טענת הנאשם היחידה הייתה כי לא נהג ברכב ביום ובשעה המתוארים בכתב האישום.

מן המתואר לעיל עולה, כי שאלה עובדתית אחת בלבד עומדת להכרעתי, והיא:

האם הוכח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם נהג רכב ביום ובזמן המתוארים

בכתב האישום ?

פרשת התביעה:

מטעם המדינה העידו בפני שני שוטרים אשר עכבו את הרכב בו היה הנאשם ואדם נוסף ביום ובשעה המתוארים בכתב

האישום.

שני השוטרים תמכו את עדותם בפני במסמך שכל אחד מהם כתב בסמוך להתרחשות האירוע עצמו ומטעמם הגישה המדינה סרטוני וידאו שם מצולם המפגש הראשוני שבין השוטרים והנאשם יחד עם האדם הנוסף (מר חוסין אבו קוידר) שהיה אתו ברכב.

עדותו של ע.ת. 1 - רס"ר אורי ציון ארביב (להלן:אורי)

מטעמו של עד זה הגישה המדינה:

סרטון מצלמת גוף - ת/2

מזכר שערך העד - ת/3

אורי מציין בעדותו הכתובה (ת/3) ובמהלך חקירתו הנגדית כי ישב ליד הנהג בניידת, ובעוד הניידת נוסעת אחר הרכב בו היה הנאשם, מבחין הוא בתיאור שלהלן כפי שהעיד בפני:

"ש. מאיפה התחיל האירוע? האם מתחנת המשטרה משגב שלום ?

ת. אנחנו יצאנו משגב שלום, פנינו ימינה לכיוון ערוער.

ש. אתה אומר שאתה לא היית בתוך תחנת הדלק?

ת. אני זוכר שיצאנו אחריו בנסיעה משגב שלום לכיוון ערוער, יצאנו לתחנת המשטרה שלנו בערוער, זה היה סוף משמרת.

ש. אתה לא אמרתם לרכב לעצור אלא הוא נעצר ואז אתם עצרתם אחריו ?

ת. נכון.

ש. אתה כותב בדוח שלך שאתה היית בקשר עין כל הזמן עם הנהג ?

ת. אמת.

ש. למה לא כתבת קשר עין עם הרכב ?

ת. אני ראיתי את הנהג יוצא מדלת הנהג ומרים את מכסה המנוע.

ש. האם אתה ראית את הנהג על כיסא הנהג בזמן נהיגה ?

עמוד 2

ת. אני לא יכול לראות. ראיתי את הרכב בנסיעה, ראיתי את הנהג יוצא מכיסא הנהג, ניגש למכסה המנוע ומרים אותו."

(כך בעמוד 6 בפרוטוקול מיום 31.5.22)

עד זה מתאר במזכרו ת/3 כיצד נשמר קשר עין רציף בין הניידת לרכב החשוד עד לעצירת הרכב וכיצד הוא עצמו רואה את הנאשם יוצא מכיסא הנהג וניגש למכסה המנוע של הרכב. אותו העד מצלם ומתעד את מפגשו הראשוני עם הנאשם בסרטון ת/2, עת מטיח בפני הנאשם את הטענה כי נהג ברכב.

תגובתו של הנאשם במפגש הראשוני עם אורי תועד בצילום וידאו: בסרטון מספר 3 בדיסק ת/2 החל מדקה 1:11 כך מתועד הנאשם מגיב לתחקירו של השוטר עדיאל:

עדיאל: ואיפה ישבת?

הנאשם: אה?

עדיאל: איפה ישבת?

הנאשם: אני?

עדיאל: לא, אני.

הנאשם: אני הסתובבתי מפה פתחתי את המכסה הוא לא ידע לפתוח את המכסה.

עדיאל: איפה ישבת? איפה ירדת?

הנאשם: פה, פה (לא מצביע או מראה כל כיוון ממשי)

ב"כ הנאשם ניסה במהלך חקירתו הנגדית של עד זה להראות כי העד לא ראה את זהות הנוהג ברכב במהלך הנסיעה אחר הרכב עצמו, מה שמיצר לכאורה ספק באשר לזהות הנהג ברכב.

ע.ת 1 אכן אישר בעדותו כי לא ראה במהלך הנסיעה אחר הרכב את פני הנהג עצמו, אך חזר בעקביות על עדותו הבסיסית כפי שנכתבה במזכרו גם בחקירתו הנגדית בפני:

י"ש. קשר העין שלך הוא עם הרכב ולא עם האנשים ? ?

ת. קשר עין היה עם הרכב וזה מצוין פה ואז ראיתי את הנהג יוצא מהדלת של הנהג, מרים את מכסה המנוע ואז אנחנו עצרנו את הניידת.

(כך בעמוד 7 בפרוטוקול מיום 31.5.22)

שילוב עדותו של אורי כמי שרואה רכב נוסע על הכביש (מבלי שראה את פני הנהג עצמו), **שמירה על קשר עין רציף עם הרכב במהלך נסיעתו**, צפייה **בנהג הרכב** יוצא מדלת הנהג ואז מרים את מכסה המנוע, מה שגורם לניידת לעצור במקום ולהתחיל בתחקור האדם **שיצא מכיסא הנהג** לפי עדותו של אורי (הנאשם בפרשה זו) מבססת ראיה איכותית לשאלת זהות הנהג ברכב כנאשם.

כל המתואר לעיל לא נסדק ולא נסתר בחקירתו הנגדית של עד זה.

חקירתו הנגדית של עד זה לא הראתה בכל דרך כי המדובר בעדות שאינה אמינה, אלא בעד שאכן לא ראה את פני הנהג עצמו במהלך הנסיעה, אך כן מעיד על שמירת קשר עין עם רכב בתנועה, וצפייה ברורה בנהג אותו הרכב כמי שיוצא מכיסא הנהג וניגש למכסה המנוע.

צפייה בסרטון 3 בת/2 מראה כי מקום האירוע בו עצר הרכב החשוד הוא מואר, הנאשם כבד גוף ונראה חיצונית גדול משמעותית מהאדם הנוסף (מר חוסיין אבו קוידר) שהיה איתו, (בעל מבנה גוף רזה וקטן משמעותית מהנאשם) כך שטעות או בלבול הנובע מדמיון חיצוני בין השניים אינה סבירה.

אני מוצא את עדותו של השוטר אורי (ע.ת. 1) עדות אמינה ובעלת משקל רב לשאלה העובדתית שבמחלוקת.

עדותו של ע.ת. 2 - רס"ר עדיאל בראונלי (להלן "עדיאל")

מטעמו של עד זה הגישה המדינה:

העתק כתב אישום והזמנה לדין - ת/4

סרטון מצלמת גוף - (הוגש יחד עם ת/2 על אותו הדיסק)

עדיאל מתאר את הרכב החשוד כמי שלשיטתו מתכוון לפנות לתחנת דלק, אך לאחר שמבחין לכאורה בניידת מתחרט וממשיך בנסיעה. הניידת ממשיכה בנסיעה אחר הרכב עד שזה מחליט לעצור בשול הדרך. העד מבחין בנהג יוצא מדלת הנהג וניגש למכסה המנוע.

כך כותב עדיאל בת/4:

"לציין תאורת רחוב, שמירת קשר עין עם הרכב עד עצירתו ועד שהנהג ירד מדלת הנהג, זיהיתי אותו יורד מדלת הנהג בוודאות"

חקירתו הנגדית של עד זה לא הניבה כל ערעור של אמינות גרסתו בעיני.

עדיאל שנהג בניידת טען כי עמד עם הניידת ביציאה מתחנת הדלק של הישוב שגב שלום והבחין ברכב החשוד מתכוון להיכנס לתחנה אך כאשר מבחין בניידת מחליט להמשיך לנסוע, מה שיצר את נסיעת הניידת אחריו.

המדובר בשוטר ותיק בעל ותק של 8 שנים, אשר טוען בעדותו כי שמר על קשר עין רציף עם הרכב החשוד מבלי שראה את פני הנהג עצמו. יחד עם זאת (כמו ע.ת 1 - אורי) גם עד זה טוען כי ראה את נהג הרכב **יוצא מכיסא הנהג** וניגש למכסה המנוע של הרכב החשוד.

כמו ע.ת 1, גם עד זה מבסס את נהג הרכב כמו שניגש לקדמת הרכב לאזור מכסה המנוע (הנאשם בפרשה זו).

לא מצאתי את חקירתו הנגדית של עדיאל ככזו המייצרת ספקות באמינותה.

פער אחד מצאתי בין עדותו של אורי לעדות עדיאל, וזאת במיקום הניידת בתחילת המעקב אחר הרכב החשוד.

בעוד אורי לא מציין את היציאה מתחנת הדלק אלא יציאה מהישוב שגב שלום, מתאר עדיאל יציאה מתחנת הדלק של שגב שלום.

אין המדובר בעיני בפרט מהותי, אלא דווקא בפרט המוכיח כי לא בוצע כל "תיאום עדויות" או כתיבת מזכרים משותפת על ידי שני השוטרים.

ניכר כי כל אחד מהם בחר לציין במזכרו האישי או בעדותו את הפרטים שנראו לו מהותיים לאירוע ללא כל תיאום גרסאות לביסוס עוצמת הראיות.

ביחס לפרט זה שצוין רק על ידי השוטר עדיאל, דווקא עד ההגנה (ע.ה 1) במענה לשאלת בית המשפט בעמוד 17 של הפרוטוקול מיום 31.5.22 משיב:

"ש. מתי בפעם הראשונה ראיתם את השוטרים?"

ת. בתחנת דלק שגב שלום, לקחתי ימינה, שם ראיתי אותם פעם ראשונה, ולא נכנסתי לתחנה."

תשובה זו, של עד ההגנה, מחזקת ומאשרת את עדותו של עדיאל ולפיה ראה את הרכב החשוד לראשונה כאשר הוא נמנע מלהיכנס לתחנת הדלק, מה שגרר את מעקב הניידת אחריו. עדות זו של ע.ה 1 מסלקת את החשש ולפיו המדובר במעקב שהתרחש אחרת מהתיאור שמסר השוטר עדיאל (שכן רק הוא הזכיר את היציאה מתחנת הדלק), וניתן לקבוע

כי גם חלק זה של עדותו אמין.

אני מוצא את עדותו של השוטר עדיאל עדות אמינה שמבססת ומחזקת את גרסת התביעה ולפיה הנאשם היה מי שנהג ברכב במהלך האירוע נשוא כתב האישום.

עדות הנאשם -

את עדותו בפני פתח הנאשם בתיאור שלו יחד עם שני אנשים נוספים - חוסיין ועומר יושבים בבית קפה ולאחר מכן מוסע עומר על ידי השניים לביתו שבשגב שלום.

למרות שאותו עומר (חברו של הנאשם לדבריו) כבר לא היה ברכב, המשיך לשבת הנאשם (שהוא גם בעל הרכב) **בספסל האחורי** של הרכב, מאחורי הנהג, בעוד חוסיין נוהג לכאורה ברכב.

וכך מעיד הנאשם:

"נדלקה לנו איזו מנורה באוטו, לקחנו ימינה ואני ירדתי לפתוח את המכסה כי הוא לא ידע. אני פתחתי את מכסה המנוע ועמדנו והשוטר עצר אחרינו והתחיל להגיד שאתם התחלפתם"

(עמוד 13 בפרוטוקול החל משורה 27).

לטענת הנאשם, מאחר והוא פסול לנהיגה, אחיו מסייע לו בבקר בנהיגה וחברו חוסיין הוא הנהג הקבוע שלו ביתרת הזמן: לדבריו **"אתה יכול לשאול את כל הכפר מי הנהג של קאיד וכולם יגידו לך חוסיין"** (עמ' 14 שורה 6)

למרות היותו של חוסיין נהגו הקבוע לכאורה של הנאשם, לפי דבריו של הנאשם עצמו, לא ידע הנהג הקבוע כיצד ניתן לפתוח ברכב את מכסה המנוע.

עדות זו של הנאשם אינה מתיישבת אגב עם עדותו של חוסיין עצמו (חברו שהיה ברכב) ולפיה היה זה הוא שפתח עבור קאיד את מכסה המנוע ואף ידע לספר כי הידית מצויה מתחת להגה משמאל (עמוד 16 החל משורה 24).

אלא שהסתירה לעיל בין עדותו של חוסיין (ע.ה 1) לעדות הנאשם, אינה הנקודה המהותית שיצרה קושי בעיני בגרסת הנאשם. לו הייתה זו "מעידתו" היחידה של הנאשם בעדותו, היה נוצר קושי להגדירה כעדות שאמינותה מוטלת בספק. אלא, שהמשך עדות הנאשם יצרה מצב בו הנאשם בקולו שלו, בחקירתו הנגדית, מכשיל עצמו, ומתאר את עצמו באירוע כמי שנהג ברכב:

"ש. איך אתה מסביר ששני שוטרים ראוי אותך יוצא מדלת הנהג?"

ת. שיוכחו לי שראו אותי נוהג. הם היו עומדים בתחנת דלק, והניידת הייתה עומדת והוא היה 10 מטר מהפס הזה אחורה. ואם הוא אומר השוטר הראשון שיצאנו אחריו משגב שלום בנסיעה והשני אומר אחרת, אני באתי מבית קפה הורדתי את עומר בבית שלו, לקחתי ימינה, עצרתי לבדוק את המנורה של האוטו והשוטר עצר אחרינו."

כך מפורשות מעיד הנאשם בלהט חקירתו הנגדית בפני בעמוד 15 החל משורה 16.

עד כדי כך הייתה עדות זו של הנאשם מפלילה עבורו, עד כי בית המשפט נאלץ להפנות את השאלה הבאה לנאשם:

"שאלת בית משפט -

אני מקריא לך את התשובה שלך עכשיו ומבקש שתסביר. לפי מה שאתה מתאר, אתה מתאר נהיגה שלך ברכב. ת. אני לא נהגתי אני ישבתי מאחורי הנהג. למה אני צריך לנהוג, אני לא נוהג יש לי נהג עם רישיון.

ב"כ המדינה -

אין לי שאלות נוספות."

כאשר בית המשפט מפנה את הנאשם לדברו שלו עצמו שם הוא מתאר **את עצמו** מבצע את נהיגת הרכב כפי שטענו השוטרים, חזר הנאשם לגרסתו הראשונית ולפיה ישב מאחורי הנהג ברכב, אף שלא ישב איש לכאורה במושב שליד הנהג.

עדותו של הנאשם נמצאה על ידי לוקה בחוסר אמינות שכן כבר בשטח עת עוכב הנאשם על ידי השוטרים, הוא מתועד בת/2 סרטון 3 כמי שמתקשה מאד להשיב לשאלה פשוטה של השוטר עדיאל, היכן הוא ישב ברכב. במקום לתת תשובה פשוטה לשאלה פשוטה, נראה הנאשם מהסס, ושואל "אני?" במקום להשיב ישירות לשאלה שנשאל עד כדי מענה ציני של השוטר כלפיו "לא, אני".

בהמשך, ואף שהנאשם אוחז בגרסה לפיה חוסיין נהג ברכב זאת לאחר שחבר נוסף (עומר) הורד מהרכב

טרם עיכבו על ידי השוטרים, לא הביא הנאשם את אותו החבר לעדות בבית המשפט שאמורה הייתה לכאורה לחזק את גרסתו ולפיה היה זה חוסיין שנהג ברכב לכל אורך הנסיעה.

ודוק - אין אני סבור כי הגרסה לגבי נוכחותו של עומר ברכב הומצאה על ידי הנאשם וחוסיין. גרסה זו מועלית על ידם כבר בשטח ליד השוטרים, אך אין בנוכחותו הלכאורית של עומר ברכב (טרם נצפה על ידי השוטרים) כדי לשלול את טענת השוטרים כי היה זה הנאשם שנהג ברכב ואף יצא ממושב הנהג. לו רצה הנאשם לסתור טענה זו ולחזק את גרסתו לפיה חוסיין נהג ברכב כאשר עומר לצידו והוא עצמו יושב מאחור, צריך היה עומר להגיע לבית המשפט כעד הגנה ולחזק גרסה זו (ככל שאכן התרחשה).

בע"פ 437/82 אבו נגד מד"י, לז (2) 97 נקבע על ידי בית המשפט העליון: "הלכה פסוקה היא, שהימנעות מהזמנה לעדות של עד הגנה, אשר לפי תכתיב השכל הישר עשוי היה לתרום לגילוי האמת, יוצרת הנחה, שדבריו היו פועלים לחיזוק הגרסה המפלילה בה דוגלת התביעה."

ובע"פ 728/84 חרמון נגד מד"י, מא (3) 625 : "כידוע, הלכה פסוקה היא, שהימנעות מלהביא ראיה מצויה ורלוונטית מובילה למסקנה שאילו הובאה היא הייתה פועלת לרעת אותו צד שנמנע מהגשתה, ועל כן הימנעות מחזקת את ראיותיה של התביעה"

דבר לא מנע מהנאשם את הבאתו של אותו עומר לעדות מחזקת מטעם ההגנה.

אי הבאתו של עומר לעדות מחלישה עוד את גרסת הנאשם, שכמתואר לעיל כשל וקרט במהלך חקירתו הנגדית עת תיאר את עצמו כמי שנהג ברכב, הוריד את עומר ולאחר מכן חווה תקלה ברכבו שחייבה את העצירה בשול הדרך.

נתון נוסף אותו לא ביססה ההגנה היא אותה תקלה מסתורית, אותה נורה שלכאורה דלקה ברכב שעצר ובגללה נאלץ הנאשם לצאת מרכבו לטענתו.

כל נתון ממחשב הרכב לפיו נורה כזו דלקה ביום האירוע לא הוצג לבית המשפט. לפי ת/2 המדובר ברכב טויוטה חדיש ולו נורה כזו או אחרת המעידה על תקלה דלקה ברכב ביום האירוע, מדוע לא תמכה ההגנה טענה כזו באינדיקציה מחזקת ממוסך טויוטה? חזקה כי ניתן למצוא תיעוד במחשב

הרכב לכל הופעה של נורה כזו או אחרת, קל וחומר את תקלה זו הובאה למוסך ותוקנה.

סבירה בעיני יותר טענת השוטרים ולפיה נהג הנאשם ברכב עת הבחינו לראשונה יושבי הטויוטה בניידת העומדת לצאת מתחנת הדלק בשגב שלום, ובשל כך המשיכו בנסיעתם עד לרגע בו הבין הנאשם כי עקיפתו על ידי הניידת תוביל לזיהוי הוודאי, ומצב זה הוא אשר הוביל אותו לעצירת הרכב בשול וליציאתו המהירה מהרכב אגב טענה של תקלה והכל כדי להרחיק עצמו ממצב בו יתפס "על ההגה" ממש.

תרחיש זה מתקבל הרבה יותר על הדעת מטענת הנאשם כי חוסיין הוריד אדם שלישי (שלא הגיע לעדות אף שיכול היה לעשות כן), ובשל נסיעה נוספת של 5 עד 10 דקות, החליט הוא (הנאשם שהוא בעל הרכב) לשבת מאחור אף שהמושב הקדמי היה פנוי לחלוטין, ובשל תקלה פתאומית שהתרחשה ברכב (תקלה לגביה לא הוגשה כל ראיה מטעם ההגנה), נאלץ הנאשם לצאת מהחלק האחורי של הרכב מה שאינו עולה בקנה אחד לחלוטין עם עדות שני שוטרים הטוענים בתוקף כי ראוי במו עיניהם את הנאשם יוצא מכיסא הנהג.

גם עדותו של חוסיין, ע.ה 1 אשר טען בתחנת המשטרה, בשטח ובבית המשפט בפני כי הוא היה זה שנהג ברכב אינה מסייעת בעיני לנאשם.

המדובר בחברו של הנאשם, מן הסתם מורשה לנהיגה, אותו ניתן להגדיר כעד מהמעוין בטובתו של הנאשם. למן הרגע הראשון כפי שתועד עד זה בצילום הוידאו של סרטון 3 בת/2, לא נראה העד "מתלהב" להצהיר כי נהג ברכב ולמעשה הנאשם הוא מי ש"מנדב" אותו לתפקיד הנהג מהשנייה הראשונה כאשר אותו חוסיין שותק בהכנעה אל מול הצהרות הנאשם בפני השוטרים.

בהמשך, וגם בחקירה המשטרתית (ת/5) "מקבל" על עצמו העד ע.ה 1 את "תפקיד הנהג" אך לא התרשמתי כי קבלה זו אמיתית ונראה כי המדובר בניסיון חברי לגונן על הנאשם ולהצילו מהרשעה

בפרשה זו.

לסיכום, אני מוצא את עדותם של שני השוטרים שהעידו בפני כי ראו את הנאשם יוצא מכיסא הנהג

מיד כאשר נעצר הרכב, עדות אמינה.

אני דוחה את טענות ההגנה בסיכומיה כי פרטים "מהותיים" חסרים בעדויות השוטרים, ולא מצאתי

כל חוסר מהותי בעדויות אלא, עד כדי יצירת ספק סביר בגרסתם.

אני מוצא את עדותו של הנאשם לפיה ישב במושב האחורי של הרכב ומשם יצא לבחינת תקלה ברכב,

בעוד חוסיין נהג ברכבו, עדות בלתי אמינה.

לאור עדות הנאשם עצמו בחקירתו הנגדית כי נהג ברכב, ואף "הוריד" את חברו בביתו, לאור הימנעותו

מהבאה לעדות של עומר, לאור אי הצגת ההגנה כל תמיכה לטענת ה"תקלה" ברכב, ולאור עדותו

הבלתי אמינה בעיני בעיני של חוסיין וההתנהלות המהוססת של הנאשם וחוסיין עצמו בשטח מול

השוטרים, הגעתי לכלל מסקנה כי המדינה הוכיחה את נהיגת הנאשם ברכב ביום ובשעה המתוארים

בכתב האישום מעבר לכל ספק סביר.

מאחר ואין מחלוקת בין הצדדים כי עובר ליום ושעת האירוע היה הנאשם פסול לנהיגה ופסילה זו

הודעה לו כדון, אני מחליט להרשיע את הנאשם בעובדות ובעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ג, 28 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים